

(५१०) एतदेव यदा सर्वैः पताकास्थानकैर्युतं ।

अङ्गैश्च दशभिर्धोरा मद्धानाटकमूचिरे ॥

एतदेव नाटकं यथा बालरामायणं । अथ प्रकरणं ।

(५११) भवेत्प्रकरणे वृत्तं लौकिकं कविकल्पितं ।

शृङ्गारोऽङ्गी नायकस्तु विप्रोऽमात्योऽथवा वणिक् ॥

सापायधर्मकामार्थपरो धीरप्रशान्तकः ।

विप्रनायकं यथा मृच्छकटिकं । अमात्यनायकं मालती-
माधवं । वणिङ्नायकं पुष्पभूषितं ।

(५१२) नायिका कुलजा कापि वेश्या कापि द्वयं क्वचित् ।

तेन भेदास्तयस्तस्य तत्र भेदस्तृतीयकः ॥

कितवद्युतकारादिविटचेटकसङ्कुलः ।

कुलस्त्रीपुष्पभूषिते । वेश्या तु रङ्गदत्ते । द्वे अपि मृच्छक-
टिकायां । अस्य नाटकप्रकृतित्वात् । शेषं नाटकवत् । अथ
भाणः ।

(५१३) भाणः स्याद्भूतचरितो नानावस्थान्तरात्मकः ।

एकाङ्क एक एवात्र निपुणः पण्डितो विटः ॥

रङ्गे प्रकाशयेत् स्वनानुभूतमितरेण वा ।

सम्बोधनोक्तिप्रत्युक्ती कुर्यादाकाशभाषितैः ॥

हृचयेद्दीरशृङ्गारौ शौर्यसौभाग्यवर्त्मनैः ।

तत्रेतिवृत्तमुत्पाद्यं वृत्तिः प्रायेण भारती ॥

मुखनिर्व्वहणे सन्धी लास्याङ्गानि दशापि च ।